

عنوان مقاله:

تحلیل رابطه طایفه‌گرایی اجتماعات محلی با توسعه سیاسی در شرایط انتخاباتی مطالعه موردی: شهرستان نورآباد ممسنی

محل انتشار:

دوفصلنامه جغرافیا و توسعه ناحیه ای، دوره 14، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

حمدالله سجاسی قیداری - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران،

مهدی پورطاهری - دانشیار جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

وحید صادقی - کارشناسارشد جغرافیای سیاسی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

سیدمحمدحسین حسینی - کارشناسارشد مطالعات منطقه‌ای، وزارت امور خارجه، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

اهداف: طایفه‌گرایی اساسا مبتنی بر رجحان یک گروه نژادی، طایفه ای و فرهنگ اجتماعی مشخص بر گروه‌های دیگر است که در آن انجام تصمیم‌گیری‌های سیاسی مبتنی بر گرایش‌های طایفه‌ای بوده و در تضاد با توسعه سیاسی است؛ زیرا توسعه سیاسی، فرآیند دموکراتیزاسیون مبتنی بر نهادینگی ساختارهای سیاسی برخوردار از جامعه مدنی و چرخه مسألمتأمیز قدرت از طریق وفاق بین نخبگان و تفکیک و افتراق بین ساختارها را در بر می‌گیرد، اما دستیابی به چنین سطحی از توسعه سیاسی در تصمیم‌گیری‌ها نیازمند گذار از تعصبات قومی و طایفه‌ای است. پدیده‌های طایفه‌گرایی اجتماعی سیاسی عمدتا در اجتماعات محلی با ساختارهای طایفه ای عمدتا مشاهده میشود که تداوم آن میتواند اثرات منفی متعددی مانند بیانگیزگی سایر گروه‌های اجتماعی و انحصارطلبی قدرت سیاسی شود. نمود عینی طایفه‌گرایی در تصمیم‌گیری‌های سیاسی عمدتا در شرایط انتخاباتی تشدید میشود. در این میان شهرستان ممسنی به‌عنوان یکی از شهرستان های استان فارس از جمله مناطق جغرافیایی پیرامونی کشور است که هنوز عناصر سنتی خود را حفظ کرده است. این شهرستان در طی سالیان متمادی زندگی عشیره‌ای و سنتی داشته است، بهطوری که هویت جغرافیایی و طایفه‌ای یکی از نیرومندترین عوامل اثرگذار بر پایگاه رایآوری نمایندگان این حوزه انتخابیه را شکل میدهد. بنیاد پژوهش کنونی بر این پرسش نهاده شده است که چه رابطهای بین طایفه‌گرایی و توسعه سیاسی در اجتماعات محلی وجود دارد روش: داده‌های مقاله پیش رو که ماهیتی توصیفی-تحلیلی دارد، به روش کتابخانه‌ای و تحلیل آماری داده‌های میدانی (پرسشنامه و مصاحبه) گردآوری شده است. در روش میدانی با استفاده از نرم‌افزار SPSS به تبیین رابطه دو متغیر طایفه‌گرایی به مثابه متغیر مستقل و توسعه سیاسی به‌عنوان متغیر وابسته پرداخته شد. یافته‌ها/ نتایج: تحقیق نشان داد که بین دو متغیر طایفه‌گرایی و توسعه سیاسی ارتباط معناداری وجود داشته است. در شهرستان ممسنی به‌دلیل حاکمیت بافت سنتی و غلبه عناصر متأثر از این بافت بر عناصر مدرن و تلفیق آن با برخی موانع‌چالشبرانگیز، فرآیند توسعه سیاسی با موانعی مواجه بوده است. نتیجه‌گیری: نگرش‌های محلی‌طایفه‌ای یکی از عوامل کلیدی بوده که در توسعه‌نیافتگی سیاسی شهرستان نورآباد ممسنی نقش داشته و به‌علت عبور ناقص شهرستان از مراحل توسعه سیاسی نظیر انتخابات، منجر به تثبیت نظام فکری طایفه‌گرایی شده است.

کلمات کلیدی:

طایفه‌گرایی، توسعه سیاسی، انتخابات، شهرستان نورآباد ممسنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیولیکا:

<https://civilica.com/doc/664326>

